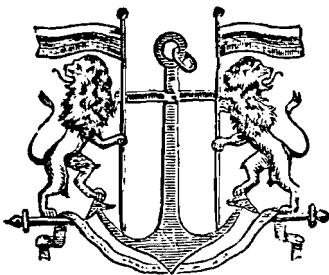

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

Излиза три пъти въ месеца,
обикновено на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

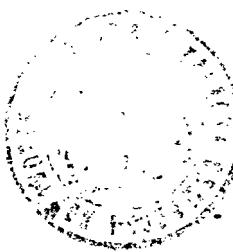
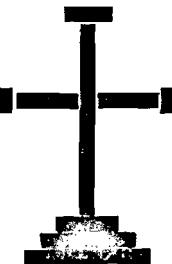

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:
На първа страница . . . . . 30 стот.
" втора и трета страници . . . 25 "
четвърта страница . . . . . 20 "
За първи пътъ, а за следващите по 5 сто-
тинки по-малко на редъ.

135
мв. 21577
омд. XV-1213

57

На 10-й Януари 1893 година часътъ въ 10 и 30 минути прѣди пладнѣ, слѣдъ кратко дневно болѣ-
дуваніе, на 75 годишна възрастъ, прѣдаде богу духъ

МИХАИЛЪ КОЛОНИ

Кметъ на градъ Варна.

Извѣстнietо за смъртъта на популярния и любимъ отъ гражданинъ нашъ Кметъ се разнесе като молния изъ града на 10-й того, и по лицата на всички се четъхъ чувствата на искрѣнна скърбъ за загубата на единъ толкова примѣренъ и заслуживши гражданинъ, за изчезваніето и на още една отъ онѣзи старчески, грандозни фигури на едно българско поколѣніе, родено въ началото на този вѣкъ, на което прѣставителитѣ слѣдъ како бѣха свидѣтели и доблѣстни дѣйцї въ епохеята на възражданіето на народа ни, губѣхъ се единъ слѣдъ други като завѣщаватъ на нась примѣри отъ истински патриотизъмъ, примѣри отъ доблѣсть и само-
пожертвуваніе за отечеството, за свободата, за истината.

Погрѣбенiето стана съ всичката подобающа тържественостъ на 11 того въ 3 ч. слѣдъ пладнѣ. Грамадно множество народъ съ вѣнци на чело съ Н. Пр. Митрополита Симеона и съ духовенството придружаваше тѣлото на покойния въ шествието прѣзъ градътъ. Процесията се спира прѣдъ градската болница, прѣдъ градското училище Св. Климентъ и прѣдъ градското общинско управление. Прѣдъ училището се говори рѣчъ отъ главния учителъ Г-на Обрѣшкова, въ която се указа специално на голѣмитѣ старания на покойния за народните училища въ града. Прѣдъ Градския Съвѣтъ се направи фотографическа снимка на процесията.

Опѣлoto стана въ катедралната църква при голѣмо стѣчение осъ народъ, и отъ прѣ-
ставителитѣ на всички общински и правителствени учреждения, както и на прѣставителитѣ на всичките други вѣроисповѣданія въ градътъ ни.

За да се отдае по-голѣма честъ и отличие на заслужившиятъ гражданинъ тѣлото се по-
грѣба въ самия църковенъ дворъ.

При погрѣбенiето, на гроба биде казано слово отъ Г-на Чолакова, Прокуроръ при
Варненския Окръженъ Съдъ. Ето самото слово.

Граждани!

1. Приидите, братие, послѣднега цѣ-
лованіе дадимъ умершему! . . .
2. Народъ, който не умѣе да уважа-
ва своите заслужили поборници; народъ,
който не умѣе да цѣни уроците на исто-
рията,—не е достоенъ да живѣе; осъденъ
е на смърть!

Нека, първо, вникнемъ въ тая църковна пѣсень,
началото на която само изрѣкохъ и да видимъ на
какво ни кани тя?—На кого трѣбва да отдадемъ вече
послѣднега цѣлованіе? . . — Братия християни, граж-

дани на града Варна!—Огговора е прѣдъ Васъ; . . . .
Прѣдъ Васъ лѣжи уважаемия отъ всички ни **дядо**
Колони, мъртвъвъ, безгласенъ, а до него опечаленото
му семейство глѣда го и ридае. Защо е тая скърбъ?
Защо сме се събрали тукъ? Церковната пѣсень ни
казва: отдайте послѣднега цѣлованіе умершему, а ний
знаемъ съ кого ще се прощаваме — съ **дядо** Колони,
примѣрниятъ българинъ и патриотъ. Ето, гдѣ се крие на-
шата скърбъ! Но, не името на **дядо** Колони вѣчно ще
живѣе въ нась, а само, че отъ сега нататъкъ нѣма
да се чуе негова гласъ. Грозната смърть е турила
своя печать на устата му, а, поглѣднете, на лицето

му още не е успѣла, по него като че и сега се движи онай добродушия усмивка, съ която той Ви посрѣща при всѣко виждане и срѣщане съ него . . . . Ний сме се събрали, родници, приятели и познайници тукъ, гдѣто вѣне гробна хладина, на опитъ да се увѣримъ, че се раздѣляме отъ приснопамятният дядо Колони, а при такава вѣчна земна раздѣла, естествено е, даси напомнимъ, какъвъ човѣкъ бѣ този дядо Колони.

Михаилъ Колони е роденъ къ гр. Сливенъ на 1817 г. Когато е билъ още на 12 години, родителите му заедно съ него избѣгватъ въ Влашко, — това е било въ 1829 г.; дата, която се отнася къмъ началото на нашето народно възраждане. Тамъ, въ Влашко, младия юноша, понеже познавалъ гръция язикъ, почналъ да се учи въ Влашките тогавашни гръцки училища. Неговото прилежание и примѣрно поведение не закъсняло да му спечели благосклонността на едно отъ боярските семейства — семейството на князъ Гика. По тая причина слѣдъ малко врѣме, — князъ Гика испраща Михаила Колони заедно съ дѣцата си въ Атина, гдѣто покойният продължилъ да изучава Елинския язикъ. Слѣдъ вѣколко годишно продължаване своеобразование тукъ, дядо Колони отива пакъ заедно съ дѣцата на сѫщия князъ въ Парижъ и тамъ продължилъ тей своеобразование. Но въ това врѣме, като е билъ още студентъ, на сѫщната изненада Французската революция и дядо Колони има участие въ нея. Въ 1848 год. той встъпва въ рѣдовете на борците, които сѫ ратували за създаванието на настоящата република; той е билъ единственъ българинъ, който е земалъ участие въ тая знаменита за цѣлото човѣчество революция! За какво е ратувалъ и какви идеи сѫ го одушевлявали, та да жертвувала и себе си, — това се вижда отъ значението на Французската революция за човѣчеството изобщо...

Но работата тамъ се свършила и дядо Колони се възвръща пакъ въ Румания и става вече учителъ на дѣцата въ много боярски кѣщи въ Букурещъ. Въ това врѣме той е станалъ учителъ и на дѣцата на единъ съ голѣмъ капиталъ търговецъ — Чарленти. Послѣдният, ако и по националност — Грѣкъ, но като оцѣнилъ добрите му качества, далъ му състра си за негова съпруга . . . Сѫдбата помага на дядо Колони, той става съ голѣмъ капиталъ човѣтъ, но си остава чистъ българинъ. Семейството, съ което се срдили, не поглѫща неговото име — българинъ е той! — Щастливъ въ семейния животъ, той съ други още свой съмишленници, съгражда черква въ Букурещъ за българите. Въ нея, казва дядо Колони, да се моли всѣка българска душа, която пребивава тукъ въ града; въ нея ще се моли и моето семейство, — тѣй е и било. Но това е начало още на неговата дѣятелност, като патриотъ българинъ.

Въ 1867 год. дядо Колони зема живо участие въ Българския комитети за испращане въ Сърбия български младежи за получаване военно образование за бѫдещето Българско дѣло . . . .

Въ 1868 год. е улеснилъ преминаванието на четитѣ на Х. Димитра и Стефана Караджа на българска земя съ своята мушия „Петрушанъ“. Приемалъ ги въ мушкиата си ужъ като работници за да ги укрие и когато четитѣ излѣзли отвѣдната страна на Дунава, при устието на р. Янтра, тогавашното Румънско Правителство узнало въ що е работата, хваща дядо Колони, почва се разслѣдване и покойният пролѣжава въ затворъ 45 дена и само слѣдъ представяне много голѣма парична гараванция го пуштатъ на свобода. Заведеното дѣло по това прѣслѣдване много се е продължавало — 7 пъти е било назначавано и отлагано и най-сѣтне е било закрито. Това гонение е направило, щото дядо Колони да изгуби една голѣма част отъ богатството си.

Покойният Михаилъ Колони е бивалъ на чело и въ много депутатии, които сѫ поднасяли адреси на нѣкой отъ Европейските Господари, въ които, адреси се е излагала теглилата и страданията на българския народъ. Той е билъ още членъ въ нѣколко благотворителни комитети, както и въ Букурещъ и пр.

Всички негови нещастия не убиватъ енергията му. Покойният Колони е оставилъ вѣренъ на своя завѣтъ: българинъ съмъ азъ, за България копише душата ми, въ България искахъ да сложа животъ и имотъ . . . .

И наистина:

Живъ е Богъ на правдата; Богъ на правдата дѣлъ! Ударя часътъ на освобождението, България свободна, дядо Колони распродава въ Румъния своя имотъ, мило и драго и съ капиталъ около 20,000 лири идва въ България, желанното свое отечество, завѣтната му мечта! Той се явява прѣвъ българинъ отъ странство, който се възсълва въ България веднага слѣдъ освобождението. Иде, дядо Колони, право въ Варна, установява се временно, отива да заобикаля родното си място — гр. Сливенъ, и, слѣдъ дѣвъ-три недѣли, врѣща се и се установява окончателно въ гр. Варна, — това е било въ 1879 година.

Отъ него врѣме, той става гражданинъ на града Варна и два пъти е билъ избиранъ за Кметъ на града — прѣзъ 1881 и 90 год. — какъвто бѣ и до вчерашия денъ. Щомъ става Кметъ на града, дядо Колони вижда, че има още едно и главно срѣдство за оживенствление на неговата идея — то сѫ училищата. Ето защо ний виждаме, щомъ става Кметъ, веднага се заставя за отваряне на първоначални училища и забавничини. Поглѣднете на първоначалните училища въ града, тия негови пезиблеми памятници; обрънете своите поглѣди и къмъ хладния тоя гробъ и вижте за послѣднъ пътъ основателя имъ — дядо Колони!

Но не е само това: Неговата общественна дѣятелност като Кметъ въ гр. Варна е ознаменувана още съ цѣлъ рѣдъ общественни дѣла. Нему се дължи урегулирането на града, откриванието на Градска Болница, проектътъ за градските градини, както и посъграждането на съборната церква, той е инициатора. Напослѣдъкъ остава да се спомяне за още едно нещо: той е инициатора и за новото наше „Параходно Дружество“, което е въ начало на своята дѣятелност — Най-послѣдъ, поглѣднете, на неговите гърди, тѣ се украсяватъ съ 4 ордени, които сами говорятъ за неговите заслуги. А като човѣкъ какъвъ бѣше? Кой отъ настъ не помни неговата добродушия и благъ характеръ; кой не помни неговата незлобивостъ; кой не помни неговата разумна благотворителностъ?...

Той умѣеше да искаже своята мисъль въ деликатна форма по твърда, справедлива и мѣжественна по своето съдѣржание . . .

Той живѣ отъ юноша между разни националисти: румъни, грѣци и французи, но си останалъ чистъ българинъ . . .

Той умѣеше да угадава вѣрно общите задачи и цѣли на живота. Болната мисъль отъ временното и случайното е повдигалъ и обръщалъ къмъ вѣчно открытия въпросъ, който като стихия е напълнялъ негова животъ — служи честно съ всичките си сили на своята нация, на своето отечество.

Ето, кой е билъ дядо Колони; Ето ви и неговия нравственъ образъ; Ето, неговия нравственъ портретъ, — той заключава въ себе си всичките добри качества на човѣкъ и гражданинъ.

Приснопамятният дядо Колони! Немъкъ прѣдъ величието на тоя нравственъ портретъ, но хранъ надѣжда, той да стане украсение на гърдите на младото поколение; да бѫде памѣтникъ, основанията на който да служатъ сърдцата на младото поколѣние и на такъвъ

Кадиръ-баба подъ № 80 тоже по половина на Лазарь Марко Иванов и Андрамаки Димитровъ по 1 левъ кв. метръ.

407. Удобрява се търга по доброволно съглашение съ Хр. Воденичаровъ за направата на врати, прозорци и др. поправки въ помъщенето на Варн. Град. Общ. Управление, всичко за 432 лева.

ПРИКАЗИ ПО ВАРН. ГРАД. ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ.

ПРИКАЗЪ

№ 3

Гр. Варна 8 Януари 1893 год.

Подписанният Кметъ на Варнен. Град. Община като взехъ прѣдъ видъ рѣшението на съвета отъ днесъ подъ № 1.

Постановихъ:

Ст. I. Цѣната на хлѣба изважданъ за проданъ въ гр. Варна да остане отъ днесъ до 28 Февруарий т. г. по слѣдующитъ цѣни.

А. Първо качество (бѣлъ хлѣбъ) единъ хлѣбъ отъ 1080 грамма за 20 ст.

Б. Второ качество (черъ хлѣбъ) единъ хлѣбъ отъ 1176 грамма за 20 ст.

Ст. II. Нарушителитъ на този приказъ и правилникътъ за хлѣбаритъ, по надлѣжно съставени актове отъ санитарните пристави, ще да се подхвърлиятъ на наказание съгласно съ закона.

(под.) за Кметъ: **Р. Матеевъ.**

Вѣрно:

Секретаръ при Варненското Градско Общинско Управление: **Мутафовъ.**

ПРИКАЗЪ

№ 6

Гр. Варна 8 Януари 1893 год.

Кмета на Варненската Градска Община като взе прѣдъ видъ заявлението на съдържателя на топлата бани въ първия участъкъ и чл. 88 отъ закона за Градските Общини.

Постанови:

Ст. I. Отменява приказътъ отъ 9 Октомври 1892 год. подъ №. 273.

Ст. II. Задължава всичкитѣ съдържатели на тошли бани въ Варна да представятъ въ Общинското Управление отъ днесъ най-късно до 10 девя декларации съ които да гарантиратъ за нравствеността и честността на служащите лица въ държащите отъ тѣхъ бани.

Ст. III. За повѣденiето на служащите въ топлитѣ бани въ града оговарятъ лично самите съдържатели на такивато, и тѣзи посмѣднитѣ се задължаватъ да отстравяватъ ония отъ служащите си, които не притежаватъ изискуемото се нравствено повѣдение или такива лица да не приемватъ въ бани за служители.

Ст. IV. За неиспълнение своеврѣменно този приказъ ванеподчиняване на него и за нарушаванието му ще се глобяватъ съдържателите на топлитѣ бани въ града съгласно съ чл. 96 отъ закона за Град. Община или ще се даватъ подъ сѫдъ за наказание.

Ст. V. Прѣпись отъ този приказъ да се испрати на г-нъ Варн. Градски началникъ за знание и на

съдържателите на бани за точно и своеврѣменно испълняване.

(под.) за Кметъ: **Р. Матеевъ.**

Вѣрно съ оригинала.

Секретаръ: **Мутафовъ.**

АКТЪ.

Днесъ вторий Януари 1893 година, долоподписаните помощници на Варненский Градско-Общински Кметъ Жеко Георгиевъ, Спасъ Д. Спасовъ и Георги Ив. Ноевъ и членъ на Съвѣта Махмудъ Кръмски и въ присѫствието на Бирника Петъръ Яневъ произвѣдохме срочна ревизия върху операциите, извършени отъ послѣдний, отъ 1-й до 31-й Декември 1892 год. и намѣрихме:

1) Че като се спаднѣхъ израсходваните сумми споредъ документите отъ постѣплениета, показани въ квитационната книга, оказа се наличността вѣрна споредъ както е показана въ кассовата книга, а именно:

Брѣменни платежни 29865 лева 37 стот.

Готови пари въ срѣбро	16	"	—	"
" " " мѣдни	—	"	65	"

Всичко 29882 лева 02 стот.

2) Суммите по квитационната книга и расходните документи намѣрихъ се че сѫ записани въ кассовата и партидните книги, по наставленията указаны въ правилника за счетоводството на Градско-Общинскиятъ Управления.

3) Оставените въ депозитъ и на съхранение сумми 22624 и 07 стотинки, спорѣдъ колкото сѫ записани въ депозитната книга, а за повѣрнѣтъ прѣзъ истаклия мѣсецъ намѣрихъ се редовни расписки.

На първообразното подписали г. г. Помощ. Кмета Ж. Георгиевъ, Г. Ив. Ноевъ. Ст. Д. Спасовъ, членъ на Съвѣта М. Кръмски и Общицкий Бирникъ П. Яневъ.

РАПОРТЪ.

Вѣзъ оновование окръжното отъ Гражданската Санитарна Дирекция, издадено вслѣдствие, владеющата холера въ съсѣдните държави, съ приказътъ Ви, Г-не Кмете, отъ 28-й Септември т. г. подъ № 256, назначени сме за комиссия по чистотата на града, и въ качеството си на такива, честь имаме, Г-не Кмете, да Ви изложимъ слѣдующите:

За да може да се прѣведе и държи единъ градъ въ изискуемата чистота вуждно е; щото улицитѣ, площаditѣ, домоветѣ, разнитѣ търговски и промишленни заведения пакъ и самия теренъ около и въ града да се така приспособени щото да може въ тѣхъ винаги да се привежда и държи извѣстна чистота.

Распорѣжданието Ви, Г-не Кмете, за примахването вънъ отъ града на салханиtѣ, черварнициtѣ, табакханиtѣ, коккаларнициtѣ и пачаджийнициtѣ сѫ испѣлни, но се таки не може да се каже, че е постигната гонимата цѣль. Защото съ вдиганието на салханиtѣ, черварнициtѣ и пр. вдигахъ се само нечистотиtѣ, въспроизвеждани отъ занаятчиtѣ, които си работихъ въ тѣхъ, а нечистотиtѣ въспроизвеждани отъ самата почва, върху която сѫ биле построени вдигнатиtѣ здания, оставатъ си все такива (нечисти) до когито не се взема tѣ mѣрки да се оздрави самата почва. За да може да се държи града въ каква годѣ по голѣма чистота, за нуждно считаме, Г-не Кмете, изъ първо да се примахватъ всичките прѣчки, които се раждатъ отъ самата почва върху която лѣжи града и слѣдъ това ще може да се държатъ въ чистота и

зданията, които лежатъ върху нея, за това Комисията намира за нуждно да се пречистятъ съдържащите почви, лежащи вътре и вънъ отъ града.

1) Образуващата се във IV уч. локва отъ дъждовните води не позволява да се държи каква годъ чистота въ целия кварталъ, за това комисията е на мнение, щото да се отчуждатъ домоветѣ, лежащи въ долината на локвата и на място тяхъ да се посадятъ разни дървета;

2) Окреплениета „Ени-Куле“, „Али-Бей“ и „Илдъжъ табия“ лежащи въ града на морското крайбрежие съ прънебръгъти и изоставени, така щото съ ставали люлка на нечистотиитъ. Обкопите около тяхъ и развитъ помъщения вътре въ тяхъ се пълнятъ съ дъждовна вода, която като нѣма отъ къде да се истича образуватъ се локви, въ които близо съдъща хвърлятъ разни нечистотии, като остатъци отъ разни зеленчуци, развалени овощия, вмиризали трупши, умрѣли добичета и прочее, които се растъватъ въ дъждовните локви и умиризватъ цѣлия кварталъ.

Тъй като въ упомѣнатите укрепления не може да се държи никаква чистота по причина, че е недостатъко на градските съст. кола, за това комисията е на мнение, Г-не Кмете, да се ходатайствува по при надлежностъ да се срутятъ изравнятъ мястностите.

3) Разлѣтътъ води, отъ Девненското езеро отъ във „Русчукъ-капу“ и начиная отъ Английската скеля по направление къмъ карантината, съ исключението на пъсачната крайморска ивица, цѣлото пространство, лежаще между морското крайбрежие и това, на Девненското Езеро лежи въ мочоръ, който при най-малката суша се испарява и остава на повърхността си всички животни и вегетации, които виреятъ въ подобенъ мочоръ. Въ гниенето на тези животни и вегетации заразява се въздуха, който бива като источникъ на блатната тръска и др. болести.

Този мочоръ се образува отъ промѣнението на естественото течение на Девненската рѣка, тъй щото старото течение на рѣката е много по низко отъ Езерото и днешното корито на рѣката, и прѣсушването на тези мочорлива мястности чрезъ малки вадички, отправени въ рѣката, или пакъ езерото, е немислимъ, защото както и по-горѣ казахме, тѣ стоятъ по-високо отъ мочорливата мястностъ. Така също и неизвестно е присушването на тези мочорлива мястности, чрезъ вадички събрани въ едно и отправени въ морето, защото всичките вадички събрани въ едно и отправени да текатъ въ морето не ще да иматъ такова съильно течение, щото да противостоятъ на морските вълни, които съ хвърлението на пъсъкъ ще приустановятъ течението на събраната чрезъ вадички вода и ще затрупатъ съ пъсъкъ устието на новообразуваната отъ вадички рѣка.

За присушването на цѣлата тези мочорлива мястностъ, комисията е на мнение, щото днешното течение на рѣката да се измѣни като се отвори старото и естествено течение, въ което ще може да се пребратъ всичките води отъ мочорливата мястностъ;

4). Да се прымѣстятъ всичките цигани вънъ отъ града и да имъ се дадатъ мяста съ по-големи дворове защото въ днешните имъ дворове по причина на тѣснотата и по самата тяхна наклонностъ къмъ нечистотата не може да се постигне каква и да е чистота нито чрезъ метъни, поливане, дезенфектиране и усиливане на санитарниятъ надзоръ, и комисията е на мнение, щото само съ тяхното примахване вънъ отъ града ще можатъ да се примахнатъ и нечистотиитъ.

5). Тъй като днешните гробища, лежатъ близо до града и мястностъта която е около тяхъ служи за расходка на публиката, упражнение на войските и лѣтни лагери, да се забрани за напрѣдъ погребва-

нието на умрѣлите въ тяхъ, като се опредѣли за гробища друго място по отдалечно и отстранено вънъ отъ града и още че и самия градъ се разпространява къмъ гробищата, на които отъ испарението може да се нанесе нѣкои зарази.

Като Ви донасяме за всичкото горѣзложено, молимъ, Г-не Кмете, за Вашето понататъшно распорѣждание.

Варна, Ноемврий 1892 година.

Комисия : { Помощ. Кмета : Г. Ив. Ноевъ
Помощ. Гра. Лѣкаръ : М. Желѣзковъ
Ревизоръ : П. Мишайковъ.

**ВАРНЕНСКО
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Отдѣл. Администрат.**

№ 11597
31 Декември 1892
гр. Варна.

ОКРЪЖНО

До Г. Г. Околийските Началници
въ Варненското Окръжие.

Министерството на Външните Работи и Исповѣданятията съ окръжното си прѣдписание отъ 11 тек. Декември подъ № 10712, ми съобщава, че нѣкой отъ Окръжните Управители не единократно се биле обръщали къмъ сѫщото Министерство съ молба да имъ се яви какво е станало съ турските цѣнни книжа, като: берати, сехиме, илмехабери, каймета и др. които тѣ съ събрани отъ населението въ княжеството, вслѣдствие. Окръжното прѣдписание отъ Министерството на Финансите отъ 8 Ноември 1889 год. подъ № 28277 и телеграммата на Министерството на Външните Дѣла и Исповѣданятията отъ 15 Февруари 1884 г., подъ № 653, и съ ги испратили съ това послѣдните распорѣждания.

Просенния или заявления въ тези смисъл постъпвали по нѣкогашъ въ Министерството и отъ самите заинтересувани.

За избѣжене водението на излишна прѣписка отъ една страна и за успокоеие самите интересуващи се отъ друга Министерството на Външните Работи и Исповѣданятията ми съобщава, за свѣдение и надлѣжно распорѣждание, че за осрѣбряването на цѣнните книжа за които се касае, завѣдена била дипломатическа прѣписка между Българското и Турското правителства, прѣписка която още не била свършена и че за окончателния резултатъ на прѣговорите, които се водятъ по този въпросъ отъ нѣколко години насамъ ще се яви своеувременно на интересуващите се чрезъ надлѣжни канали.

Горѣзложено като съобщавамъ, прѣлагамъ на г. г. Окол. Началници да го обявятъ на интересуващите се лица въ повѣренитетъ имъ околии за знание.

Подписали: Окр. Управителъ: Драсовъ
и И. Д. Секретарь по Иностр. Кореспон. Т. Калиновъ

Вѣро

Секретарь при Варненското Градско Околийско
Управление: М. Церовъ

Настоящият прѣписъ отъ Окръжното прѣдписание на Г-сподина Варнен. Окр. Управителъ подъ № 11597, имамъ честь да испратя въ Варн. Градско Кметство за надлѣжно распорѣждание.

Гр. Варна, 12, Януари 1893 год.

Варненски Град. Началникъ: Турчевъ

Секретарь: М. Церовъ

Произшествия станали въ гр. Варна и околните му.

1) На 30 Ноемврий м. г. единъ отъ слугите въ хотель „Комерсиалъ“ Георги Ивановъ блъсналъ Варненеца Тодораки Георгиевъ Шишмановъ, отъ което послѣдният падналъ на земята въ несъвестъ и слѣдъ нѣколко дни се поминжалъ.

2) На 13 Декемврий с. г. единъ Хамалинъ, на име Гарабеть Азуловъ, е наранилъ съ ножъ въ крака Варненеца Полихронъ Михайловъ.

3) На 26 сѫщия прѣвъ нощта една частъ отъ около 10 метра на скелата на тукашното пристанище вслѣдствие силното вълнуване на морето била откъсаната исхвърлена на брѣга. Отъ тая буря сѫ повредени значително другите три скели, кето и нѣколко варки, принадлежащи на частни лица.

(Отъ Варнен. Градско Полицейско Управление).

С П И С ТЪКЪ

на искания добитъкъ въ Варненската градска скотобойна прѣзъ мѣсеците Октомвр., Ноемвр. и Декемврий 1892 г.

Мѣсечи	Овци	Кози	Агнета	Ягета	Говеда	Биволи	Телета	Сви и	Всичко
Октомврий	3806	1778	—	—	684	202	18	20	6508
Ноемврий	3144	1244	29	—	683	90	25	46	5261
Декемврий	1587	223	—	—	395	32	18	250	2505
Всичко	8537	3245	29	—	1762	324	61	316	14274

Стоки, внесени и изнесени чрѣзъ Варненското пристанище прѣзъ м-цъ Октомврий 1892 г.

В Н О С ТЪ

№ по редъ	Отъ коя държава и какво най-много се внася.	Тѣжина, мѣра и брой	Стоки, вкарани въ свободно обрѣщение			
			Стоки, вкарани направо, или съ транспортни листове съ мито.		Стоки, вкарани направо, или съ транспортни листове безъ мито, или съ снижено мито	
			Количество	Стойн. лева	Количество	Стойн. лева
1	Австрия. — Захаръ, ромъ, конякъ, спиртъ, витриоль, лимонена кислота, оловна, срѣбърна, златна глечър, катранни вещества за бои, вакса, терпентинъ, лакъ, восъкъ, сапунъ, тебеширъ, парфюмерии, порцеланови и фаянсови издѣлія; стъкларии, желязни касси, желязария, тенекияни издѣлія, живасъ, хартия, мукава, куфару, сандъци, обуща, ржавици, ибришиамъ, платове копринени, конди, платна, читове, мрѣжи, ковори, дрѣхи готови, шапки, искусствени цвѣти, учебни пособия, муз. инструменти, часовници, галантерии, вѣтрила и пр.; кибритъ багажъ и др.	килгр.	313,572	152430	—	—
2	Америка. — Дървени гребени, табли, скрипци, машини за шевъ и плетене	килгр.	611	2394	—	—
3	Англия — Оризъ, кафе, чай, черъ пиперъ, сода, сѫчи-кѣбрусь, синило, боя, зифъ и смоли, тамянъ, ленено масло, сапунъ, плочи, циментъ, стъкларии желязарии, желязни касси, кревати, гвоздеи, тенекия, цинъ, калай, мѣдь, гънове, кюселе и пр. прежде, вълнени сукна, памучни платна, читове, машини за шевъ и др.	килгр.	747410	550777	17905	40541
4	Белгия.—Риба солена (муруна, лакерда, паламудъ и др.) скомрки, черъ хайверъ и др.	килгр.	115692	32557	—	—
5	Германия.—Кафе и чоколата, катранени вещества за бои, вакса, парфюмерии, цѣви за топове, желязарии, стоки за луксъ, марокинъ, сафтиянь и пр., вълнени и копринени платове, земедѣлчески машини и за шевъ, часогници, шепки, балонети, огнестрѣлни оръдия и др.	килгр.	21135	29431	—	—
6	Италия. — Риба, оризъ, кафе, питата, мерджани, мер. сапуни, стъкларии, вѣжа, земедѣлчески и музикални инструменти.	килгр.	23761	27563	—	—
7	Румъния. — Риба солена (муруна, лакерда и др.) черъ хайверъ, кожи за подплатата и др.	килгр.	225	941	—	—
8	Руссия. — Суджуди масло, риба сушенна, чай, спиртъ, конфети, горчица, катранъ, порц. издѣлія съждове, желязария куфари, сендвичи, копринени платове, дрѣхи, багажъ и пр.	килгр.	118340	14754	—	—
9	Турция. — Чирвашъ, сирене, риба, хайверъ, оризъ, фиде, овощия, зеленчуки, кафе, червентъ пиперъ, китри, лимони, портокали, фастъчи, рожкове и др.; маслини, кѣна, бои, катранъ, дѣвка, газъ, дѣрвено масло, восъкъ, сапунъ, желязари, овчи кожи, гънове и кюселе, шалове, памукъ сурое, мрѣжи	килгр.	713497	296318	1660	2421
10	Франция. — Риба, нишаста, фастъчи, смола и гуми, синило гипсъ, циментъ и др.; стъкларии, олово, гънове и кюселе, марокинъ и др.; памучни платове, копринени и вълнени платове, дидими и др.	килгр.	44534	76396	90	400
11	Швейцария. — Сукна, платове, печатни книги, ноти, спрене (швейцарско, холандско, империалъ и др.)	килгр.	1717	2129	—	—
12	Гърция. — Сушени риби и др.	килгр.	1588	562	—	—
Всичко		килгр.	2102082	1186252	19655	43362

И З Н О С Ъ

Бесъди за здравието и болестите

Отъ Д-ра М. Перфильевъ.

ГЛАВА IV.

(Предводитель русской)

За здравието и болестите в гобище. Причината на болестите в гобище и заразителните болести въ особенность.

(Продолжение отъ брой 36-й—1892 год.)

Кому съ неизвестни тия болести, разните тифози (тъжките болести), оспата (сипаницата), скарлатината, дифтерита, холерата, чумата? Всичко това е такива врагове, които въ отечеството ни (съ исклучение на чумата и холерата за голъмо наше щастие) завличат твърдъ много жертви и навсъкждъ докарват само скърб и загуби.

Какъ можемъ позна тия врагове, какви имъ сѫ особен-
ноститѣ, какъ трѣбва да се боримъ съ тѣхъ, ще кажемъ по-на-
долу. Сега ще забѣлѣжемъ само това, че ако тия болѣсти за-
висятъ отъ общи и твѣрдѣ могющественни причини, каквито
сѫ: бѣдността ни ведно съ ограниченитѣ ни здания, то и
срѣдствата ни за борба съ тѣхъ трѣбва да сѫ общественни, на-
всички; никой нѣма право да исключва себе си, да казва:
„моята кѫща е на края, и азъ нищо не зналъ“. Злото е общо,
и всички трѣбва да взематъ участие въ борбата.

Първата наша грижа тръбва да бъде — да прѣдваримъ
поя вяванието на болѣствъта, което е длѣжностъ на всички ни
въобще; длѣжностъ ни е да държимъ домътъ си въ безуко-
ризненна чистота, почвата връзъ която той почива, да не омър-
сяваме и развалиме водите въ рѣкитѣ, геранитѣ и всички други
источници и водоеми, отъ които сме пригудени да се ползваме-
съ вода, да не омърсяваме съ нечистотии почвата, връзъ която
се нампратъ селата, колибите и градовете ни, а когато дойде
неизбѣжното зло, тръбва още по-голѣмо спокойствие, благора-
зумие, търпение и взаимни усилия. Това се иска и отъ зако-
ните. Ози който се оттегля въ подобни случаи на една страна
ще причини и на себе си и на всички други голѣма вреда.
Винаги, ще се намѣрятъ хора, съ по-вече знания и доброжела-
телностъ, които ще се притеќатъ на помощъ и ни научатъ,
какъ и какво тръбва да правимъ, отъ какво и какъ да се
избавимъ.

Ето тута именно и требва да работимъ всички и дружно. Нѣка всѣки домакинъ сторе щото може, и тогава съвѣтства му ще бѫде спокойна.

ГЛАВА V

Какво нѣщо еж заразителни или епидемически болѣсти и какъ трѣбва да се боримъ съ тѣхъ.

Заразителни или прилепчиви болести се казватъ ония, които прѣминаватъ отъ единъ болѣнъ на другъ, така да рѣка, прилепватъ, и такова прѣминаване на заразата може да се продължи дѣлго, даже неопрѣдѣлено врѣме, ако съ врѣме се не вземажтъ мѣрки за борба съ нея. Кои сѫ тия болести? Тѣ сѫ многочисленни: разнитѣ видове тифозъ (тѣжка болѣсть), шарка, скарлатина, корь (брусница), магарешка капшица (коргаджа), дифтеритъ. За холерата и чумата не казваме, защото тѣ за щастие, по-рѣдко ни посѣщаватъ; обаче да си спомнемъ, какъвъ ужасъ бѣше, на врѣмето си, чумата и какво би било ако съ врѣме не бѣхме се отървали отъ нея.

Отъ шарката, брусицата, скарлатината и дифтерита най-по-вече се разболѣватъ дѣцата. Противъ разболѣванietо на дѣцата отъ естественна шарка, отъ рано още родителите имъ ги вакциниратъ съ дитрить (материя отъ сѫщата болѣсть), приготвена нарочно за това въ Оспенниятъ Институти, вслѣдствие което, вакциниранie, дѣтето прѣкарва шарката сравнително много по-леко и по-скоро се отървава отъ нея.

Брусницата е такава болест на дъгинската възраст, отъ която рѣдко се отървава нѣкое дѣте. Но ако шарката навѣрно съ прѣкарили по-вечето отъ нашите читатели, то не може това да се каже и за брусницата: често няя я незабѣлѣзватъ както най-дребните дѣца, така и най-възрастните хора. Брусницата се изяснява съ това, че подиръ изнемощението въ течението на нѣколко дена, у дѣтето изедиѣжъ се появяватъ прѣди всичко въ лицето, въ гърдите, и послѣ по другите части на тѣлото (по рѫцѣтѣ, корема) много дребни червени пръщици, при което го хваща треска, сирѣчъ горѣщина (огънъ дѣто се казва); кожата на дѣтето става горѣща, езика му сжихне, боли го глава, сълзятъ му очитѣ, хваща го хрема, такава шарка продължава една недѣля, послѣ легка-полегка земе да исчезва. Съ това обикновено всичко се свѣршва, и слѣдъ една—двѣ недѣли дѣтето съвсѣмъ оздравя. Но твърдѣ често се случава, че къмъ описаното явление се присъединява и кашлица. Ако дѣтето се пази и дѣржи на топло, то такава кашлица не е опасна и слѣдъ нѣколко врѣме исчезва бѣзслѣдно. Обаче, ако дѣтето настине, напр., много скоро подиръ болѣстта и въ хладно или влажно врѣме го оставята да излѣзе на вънъ или му да дѣтъ да пие студена вода, то такава кашлица се усилва още по-вече, отива дѣлго врѣме и може да докара това зло, че

1893

тето, у което отколъж вече нѣма никакви слѣди отъ брусица, захилѣе и остава кожа и кости.

Скарлатината е много по-голѣмъ и по-страшенъ врагъ за дѣцата, отколкото брусицата. но благодарение, че не всичките дѣца се разболѣватъ отъ нея. Тази болѣсть се състон въ това, че подиръ първоначалната немощъ на дѣтето въ течение на нѣколко дена, настъпва трѣска, сегнѣ се появяватъ по шията и гърдите яспо-червени пришки, въ видъ на плоски и едри пятна. Дѣтето така ослабва, щото пада въ постеля. Единоврѣменно въ това появяватъ се и болки въ гърлото, и ако се по-глѣдне въ устата (задъ корена на езика), то ще видимъ, че лицътъ да отекли жлезки отъ двѣ-три страни на този коренъ (които поради облата си форма, наричатъ се миндалки), цѣлата уста стои ясно-червена, езика сухъ и посипанъ съ червени топчици, , тамъ гдѣто никне брадата, тъй сѫщо отичатъ и могатъ да се допипатъ съ прѣти прѣзъ кожата. Пришките се разпространяватъ по цѣлата снага. Ако болѣствата отива благополучно, то слѣдъ дѣ-три недѣли дѣтето почва да се поправя; прищите лека-полека изчезватъ, и на тѣхните място почва да се излупва кожата, т. е. тѣнката върхна кожина исхъва и пада отъ тѣлото, понѣкога въ видъ на едрички листенца, като че дѣтето си мѣни кожата; и дѣйтвително то незабѣлѣзано си мѣни старата кожа съ нова. Още подиръ двѣ три нѣдѣли дѣтето може да се счита за съвършено оздравѣло. Ако дѣтето е било глѣдано лошо, напримѣръ, немогле сѫ да го запазятъ отъ истивка, или пѣкъ е много слабо, болѣсть се свършила доста злѣ зарадъ него; появява се отикъ въ краката му прѣди всичко около първите стави, по лицето, послѣ по корема, случва се даже че отика цѣлата снага. Най-опасното време е когато се излупва кожата. Твърдѣе често се случава, при всички старания и лѣкувания подиръ това, дѣтето неможе да понесе отика и болките и умира.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 83

гр. Варна, 11 Януари 1893 година.

Извѣстява се на г. г. интересуващи се, че на 20-и того, въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, въ канцеларията на Общинското Управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаванието сбира отъ Град. право: „октроа“, „бачъ“ (бариерно право), „мѣрение храни“ (шиникъ-парасъ) и магазинажа отъ останалите на хранение въ общинските складове разни огнѣзапалителни вещества.

Всички тия барии заедно съ бариерното право отъ вагоните, които влизатъ въ града и прѣградията му съ стоки и октроата отъ производимите мѣстни фабрики бира, сода и лимонада, които прѣвъ миналата година се събираха отдельно, се отдаватъ за отъ дена на утвърдението търга за тѣхъ до Декемврий 1895 година.

Първоначалната цѣна е 900,000 лева.

Переторжка се допуска до 25 того вкл. тѣкмо до 5 часа вѣчерь.

За право участие въ търга отъ конкурентите се иска залогъ 25,000 лева въ удостовѣрение отъ Българската Народна Банка или общински кассиеръ и свидѣтелство за честностъ отъ надлѣжното Общинско Управление.

Поемните условия обнародвани въ 33-и брой на „Варненски Общински вѣстникъ“ отъ 1892 год. се измѣни както слѣдва: отъ мѣрение храни на хектолитъ 5½, ст. въ таблицата № 10 отъ чай за кил. 25 ст., № 13 арпаджикъ се исключава; № 20 консервираны меса внасяни отъ чужди държави 2% отъ стойността.—Въ тарифата за всичките категории—2% съ прѣвидените спадания исключя 8-ма категория—съ спадание 25%—Спаданията по таблицата отъ 75%—на 35%.—Слѣдъ тарифата се прибавя 3-и пунктъ, по който ония, които желаятъ да плащатъ съ спадание 85% оставятъ депозитъ въ наличностъ за октроа на всичките си внесени стоки въ магазините.

За Кметъ Г. Ив. Ноевъ
Секретарь: Мутафовъ

Началникъ на Финан. Отдѣление: Петрановъ.

Отговорникъ: Петъръ А. Поповъ

Издадъ: Варн. Град. Общ. Управление

Обявленіе

Извѣстява се за всеобщо знание и предупрѣзование, че г. Трѣнски Окр. Управителъ представилъ въ Министерството на Финансите една фалшиви монета отъ единъ левъ която се отличава отъ другите по грубата направа и неясностъта на думите: „Боже пази България“ околоврѣстъ.

Комуто се попадне подобна монета веднага да е предава на най близкия полиц. участъкъ за изнѣрване фалшивикаторите.

за Кметъ Г. Ив. Ноевъ.
Секретарь Мутафовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 286

Извѣстява се за знание на всички даноплатци отъ града, че ония отъ тѣхъ, на които презимената захващатъ отъ буквитъ А, Б, В, Г, Д, Е, Ж, и З ще плащатъ даждията си на I град. бирникъ—отъ буквитъ И, К, Л, М, Н, и О на II бирникъ и отъ буквитъ П, Р, С, Т, У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ю, и Я—на III бирникъ.

за Кметъ Ж. Георгиевъ.

Секретарь: Мутафовъ.

Началникъ на Фин. Отдѣление Петрановъ.

Съдебенъ приставъ при Варненски окръженъ съдъ.

Обявленіе

№ 2799.

Подписаній Иванъ Данчевъ, Съдебенъ Приставъ при Варненски Окръженъ Съдъ, на I градския участъкъ, не основание чл. чл. 907, 950 отъ гражданското съдопроизводство обявявамъ, че на 23 Януари 1893 год. часа отъ 9 сутренята на Балжецъ Пазаръ ще произведа публична продажба въ г. Варна ще продавамъ слѣдующите движими имущества, принадлежащи на Стефанъ Сивриги отъ Варна.

- 1) 28 тенджери съ капаци оцѣнени по 2 лева едната.
- 2) 27 тенджери сѫщи материалъ по 1 левъ 50 стотинки едната.
- 3) 9 тенджери съ капаци сѫщи материалъ по 1 левъ едната.
- 4) 9 тенджери безъ капаци сѫщи материалъ по 80 стотинки едната.
- 5) 26 тигани сѫщи материалъ по 2 л. едини.
- 6) 18 цукала малки и голѣми по 1 левъ едното.
- 7) 4 прибора за ястие по 5 лева едини.
- 8) 4 омивалника съ паничките по 3 лева едини.
- 9) 24 тигани тучини по 1 левъ едини.
- 10) 7 табли за сладко по 5 лева едната и
- 11) 3 табли сѫщо по 10 лева едната.

Тѣзи имущества ще се продаджатъ за удовлетворение искътъ на Крѣстю Дончовъ повѣренникъ на Христо Щуревъ по исполнителни листъ № 3173 отъ 19 Декемврий т. г. на I Варн. Град. Мир. състоящъ се отъ 343 лева 27 ст. и разносътъ по исполнението.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката.

Интересуващи се могатъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 23-и Декемврий 1892 год.

Съдебенъ Приставъ: Ив. Данчовъ

Печатница на Хр. Н. Войниковъ—Варна.